

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ
Α/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΔΑΦΝΗΣ – ΥΜΗΤΤΟΥ
ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ – ΑΓ. ΑΡΤΕΜΙΟΥ
«Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»
<http://www.syllogosmakrygiannis.gr>
[e-mail: syllogosmakrygiannis@gmail.com](mailto:syllogosmakrygiannis@gmail.com)

Δάφνη, 3 Φεβρουαρίου 2026

Αριθμ. Πρωτ.: 24/2025-2026

Προς: Μέλη μας

Ζωοδόχου Πηγής και Καβάλας
Δάφνη Τ.Κ. 17234
Πληροφ.: Τάκης Ρουμπής 6977 393115
[e-mail: takisroumpis@yahoo.gr](mailto:takisroumpis@yahoo.gr)

Ανακοίνωση

Με την κυβέρνηση της ΝΔ ποτέ δεν υπήρξε στρατηγικός σχεδιασμός για την ουσιαστική υποστήριξη των ατόμων με κινητικά προβλήματα, των τυφλών, των παιδιών με βαρύ αυτισμό, των ανδρών και γυναικών με χρόνιες σοβαρές παθήσεις. Οι πολίτες που ανήκουν σε αυτές τις κατηγορίες έρχονται καθημερινά αντιμέτωποι με μία πραγματικότητα που δεν βοηθάει να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τα προβλήματά τους, αλλά κάνει την καθημερινή τους ζωή πιο δύσκολη και σε πολλές περιπτώσεις τούς αποκλείει τελείως από δραστηριότητες που οι υπόλοιποι πολίτες απολαμβάνουν.

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι με αναπηρία είναι η προσβασιμότητα. Τα δημόσια κτήρια, τα μέσα μαζικής μεταφοράς και οι κοινόχρηστοι χώροι παραμένουν απροσπέλαστα για τα άτομα με αναπηρία. Σπασμένα και στενά πεζοδρόμια, γεμάτα τραπεζοκαθίσματα που εμποδίζουν, στάσεις λεωφορείων χωρίς ράμπες, χαλασμένες ή ανύπαρκτες ράμπες λεωφορείων, παράνομη στάθμευση αυτοκινήτων, έλλειψη επαρκών θέσεων στάθμευσης ΑμεΑ, ανυπαρξία τουαλετών ΑμεΑ σε χώρους εστίασης και αναψυχής, είναι μόνο μερικά από τα καθημερινά προβλήματα των ΑμεΑ.

Οι όποιες πολιτικές στήριξης χαρακτηρίζονται συχνά από γραφειοκρατία, καθυστερήσεις και ασυνέχεια. Τα επιδόματα είναι συνήθως ανεπαρκή για να καλύψουν τις αυξημένες ανάγκες που συνεπάγεται μια αναπηρία, ενώ η διαδικασία πιστοποίησης είναι χρονοβόρα και ψυχοφθόρα. Επιπλέον, λείπει μια ολιστική προσέγγιση που να αντιμετωπίζει τα ΑμεΑ ως ενεργούς πολίτες με δικαιώματα και δυνατότητες. Οι πολιτικές συχνά εστιάζουν στην παροχή ελάχιστης οικονομικής βοήθειας, χωρίς να επενδύουν στην ανεξάρτητη διαβίωση, την προσβασιμότητα, την εκπαίδευση και την κοινωνική ένταξη.

Η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία παρουσίασε τα αποτελέσματα του 1^{ου} Βαρόμετρου για άτομα με αναπηρίες ή και σοβαρές και χρόνιες παθήσεις, τα οποία φέρνουν στο προσκήνιο τα μεγάλα και συστηματικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν χιλιάδες συμπολίτες μας:

- Το 2024, ένας στους δύο πολίτες με αναπηρία ηλικίας 16-64 ετών έζησε σε συνθήκες φτώχειας ή και κοινωνικού αποκλεισμού. Η Ελλάδα βρίσκεται στη δεύτερη χειρότερη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- Η συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία στον οικονομικά ενεργό πληθυσμό είναι 25,3%, ποσοστό που αποτελεί τη δεύτερη χαμηλότερη τιμή του δείκτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- Το 25% των ατόμων με αναπηρία έχει δεχτεί σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική ή άλλης μορφής βία και παρενόχληση την οποία δεν έχουν αναφέρει σε κανέναν ούτε έχουν καταγγείλει στους αρμόδιους φορείς.
- Το 40,4% των ατόμων με αναπηρία αντιμετωπίζουν μεγάλη δυσκολία ή δεν μπορούν καθόλου να ολοκληρώσουν καθημερινές ή συνηθισμένες δραστηριότητες χωρίς να λάβουν υποστήριξη ή βοήθεια από άλλο άτομο.

- Το 75% των ατόμων με αναπηρία εκτιμάται ότι διαθέτει μηνιαίο διαθέσιμο ατομικό εισόδημα από 0 έως 675 ευρώ τον μήνα.
- 8 στα 10 άτομα με αναπηρία ή χρόνιες παθήσεις αναγκάζονται να μειώσουν δαπάνες που αφορούν βασικές ανάγκες διαβίωσης, όπως δαπάνες για τρόφιμα ή ρουχισμό, προκειμένου να καλύψουν ανελαστικές ανάγκες της υγείας τους.

Στην εκπαίδευση οι ελλείψεις και οι καθυστερήσεις στη στελέχωση των σχολείων ειδικής αγωγής είναι συνηθισμένο φαινόμενο. Παρότι ο ρόλος τους είναι καθοριστικός για την ανάπτυξη, την κοινωνικοποίηση και την αυτονομία των παιδιών με αναπηρία, στην πράξη λειτουργούν συχνά σε συνθήκες υποβάθμισης και εγκατάλειψης.

Πολλά σχολεία στεγάζονται σε ακατάλληλα ή παλιά κτίρια, χωρίς επαρκείς υποδομές, σύγχρονο εξοπλισμό ή ασφαλείς χώρους για τα παιδιά. Αίθουσες μικρές, ελλείψεις σε υλικοτεχνικό εξοπλισμό και ανεπαρκείς συνθήκες υγιεινής δυσχεραίνουν την εκπαιδευτική διαδικασία και θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια μαθητών και εκπαιδευτικών. Ταυτόχρονα, η έλλειψη μόνιμου προσωπικού αποτελεί ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα. Εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής, λογοθεραπευτές, εργοθεραπευτές, ψυχολόγοι και σχολικοί νοσηλευτές δεν επαρκούν για να καλύψουν τις πραγματικές ανάγκες των μαθητών. Συχνά, οι προσλήψεις καθυστερούν, γίνονται με συμβάσεις ορισμένου χρόνου και χωρίς συνέχεια, με αποτέλεσμα να διαταράσσεται η σταθερότητα που είναι απαραίτητη για τα παιδιά με αναπηρία.

Επιπλέον, τα αναλυτικά προγράμματα και το εκπαιδευτικό υλικό δεν είναι πάντα προσαρμοσμένα στις εξατομικευμένες ανάγκες των μαθητών. Η έλλειψη υποστήριξης και επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών οδηγεί συχνά σε εξάντληση και επαγγελματική απογοήτευση, ενώ οι οικογένειες αναγκάζονται να καλύπτουν τα κενά του κράτους με ιδιωτικές δαπάνες.

Η κατάσταση αυτή ενισχύει τις ανισότητες και στερεί από τα παιδιά με αναπηρία το δικαίωμα σε μια ουσιαστική και ισότιμη εκπαίδευση, μετατρέποντας τα σχολεία ειδικής αγωγής σε δομές διαχείρισης αντί για χώρους πραγματικής μάθησης και ενδυνάμωσης.

Η στήριξη των ΑμεΑ δεν αποτελεί πράξη φιλανθρωπίας, αλλά υποχρέωση μιας σύγχρονης και δημοκρατικής κοινωνίας. Απαιτείται πολιτική βούληση, σταθερή χρηματοδότηση και συμμετοχή των ίδιων των ΑμεΑ στη διαμόρφωση των πολιτικών που τα αφορούν. Μόνο μέσα από ολοκληρωμένες και εφαρμόσιμες πολιτικές, που θα διασφαλίζουν την ισότητα, την προσβασιμότητα και τον σεβασμό, μπορεί να μειωθεί ο κοινωνικός αποκλεισμός και να δοθεί στα Άτομα με Αναπηρία η δυνατότητα να ζήσουν με αξιοπρέπεια και αυτονομία. **Η ποιότητα μιας κοινωνίας, άλλωστε, κρίνεται από το πώς φροντίζει τα πιο ευάλωτα μέλη της.**

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος

Τάκης Ρουμπής

Η Γ. Γραμματέας

Ελισάβετ Σπυριδάκη